„inninenne Jummala wasto — meie olle„me tedda Sure Jssa holeks jätnud, woi „meie kurwastus tedda parreminne hoiab: „Marri pulmad peawad priskeste sama pe„kud! Agga Liso rättik, kuhho sisse Wil„lem ommad silmad kuiwatas, peab laula„tamisse päwal Marri ümber ollema, kui se „keige üllem ehte — Ei Liso sedda kela, sest „temma sepärrast ikka rättiko perremees „on.“

Nüüd tahtsid Ardo Jaan ja temma naene, et Liso nende wannema poiale piddi minnema. Agga sedda Liso, egga Karel ei tahtnud. Ja Karel ütles: „ma teen patto wen„na wasto, kui ma tedda wottan, et kül „sudda kutsuks; sest siis ma pean sedda ar„mastust, misga ta mo wenda armastab, „tenmast ärrasowima.“

Agga kui rahwas teäda sai, et Liso mitte Karli jäuks ei olnud, hakkasid Li„sole kossilassed käima iggalt poolt. Sest ta olli wägga hea wisiga, prisk tüttarlaps, ja keik kombe ilmutas temma tössist meelt, et ööladki temma liggidel waiksemaks jäid. Agga ta ei wotnud ühhegi winad wasto, et kül jo kaksteistkümmend aastat Willemi minnemisest hakkas sama.

Keigewimaks rägiti, et Willem sõtta olli jänud. Agga selle juttoga weel nago lotus olleks woitlend, sest wanna issa ütles: „woib „tössi kül olla, mis rägiwad, ommeti mit„to jut touseb tulest, ehk segi waub wal„leks.“

Agga monni näddal pärrast sedda, tulli ta linnast, ja olli ni kurw, et teised ta kurwaks jäid, et kül nemmad ei teädnud, mis se piddi tähhendama, sest üksi ei raatsind temma käest küssida. Essite, kui ta need koppikad, mis ta kauba eest sanud, sai lukko tahha pannud, kutsus ta keik kokko ja ütles: „panneme nüüd käed risti ja palume „Jummalat, sest nüüd teab, et Willemit „emam ei olle.“

Liso langes kohhe istuma, ja wanna emma temma körwa ja keik öhkasid. Ommeti küssis Liso, kust ta sedda piddi teädma? —